

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Μας αρέσει να «αιμορραγούμε»...

«Όπου και να ταξιδέψω στην Ελλάδα με πληγώνει» είχε πει ο μεγάλος Γιώργος Σεφέρης. Άς μου επιτραπεί να παραφράσω: Όπου και αν στρέψω τα μάτια μου στον πολιτισμένο κόσμο, η σύγκριση με την πατρίδα μου με πληγώνει!

Η Ελλάδα είναι, ωρίμα καμιά αμφιβολία, μια από τις ωραιότερες χώρες στον κόσμο σε ότι αφορά τη φύση της και μια από τις ασχημότερες σε ότι αφορά τη δημόσια διοίκησή της! Από τη μια το ανυπέρβλητο φυσικό κάλλος και από την άλλη η αξεπέραστη διοικητική ασχήματα. Ένα «κοκτέιλ» που πότε σε μαγεύει και πότε σε τρελαίνει!

Έκανα πρόσφατα, μαζί με τη γυναίκα μου, όπως ίως διαβάσατε και στα δημοσιεύθεντα οδοιπορικά, μια μεγάλη περιοδεία ξεκινώντας από την Κεφαλλονιά και μέσω Κυλλίνης και Πάτρας τραβήγαμε για Ηγουμενίτσα, περνώντας από την Αμφιλοχία, Πρέβεζα, Πάργα. Διασκίζοντας την εξαιρετική Εγνατία Οδό, ο δρόμος μας μάς έβγαλε στις Σέρρες και από εκεί Αλεξανδρούπολη από όπου επισκεφθήκαμε τα ελληνοτουρκικά Σύνορα στους Κήπους και το γραφικό Σουφλί, το γνωστό μεταξοχώρι. Στο δρόμο της επιστροφής περάσαμε από την Καβάλα, την Κατερίνη, τη Λαμία, την Αιδηψό, το Προκόπι και τη Χαλκίδα πριν φθάσουμε στην Αθήνα. Μετά από ολιγοήμερη παραμονή στην ελληνική πρωτεύουσα επιστρέψαμε στη βάση μας μέσω Κορίνθου, Αιγίου, Πάτρας και Κυλλίνης.

Η βόρεια Ελλάδα μάς άφησε έκθαμβους. Η ομορφιά της φύσης απεριγραπτή, το καλοσυνάτο των κατοίκων της αξιοσημείωτο.

Η Αθήνα είναι ένα μείγμα ομορφιάς και ασχήματος. Θα σταθώ στη δεύτερη και σε μια έκφανσή της. Την ψυχοπλακωτική εικόνα των κλεισμένων λόγω της κρίσης κατασπρώτων που συμπληρώνεται από το

δράμα των προσφύγων. Το κράτος αδυνατώντας να προσφέρει καταλύματα, αφού οι αριθμοί των προσφύγων που περνάνε από την ελληνική πρωτεύουσα είναι απίστευτα υψηλοί, τους επιτρέπει να κατασκηνώνουν όπου βρουν, όπως είναι οι δημόσιοι κάποι και οι πλατείες. Είναι πραγματικά τραγικό να βλέπεις οι κογένεις να διανυκτερεύουν μέσα σε κουτιά ψυγείων καλυμμένα με πλαστικά, μωρά να είναι εκτεθειμένα στα στοιχεία της φύσης, ανήμπτορους γέρους να κάθονται κατά γης μουσκίδια από τις νεροποντές!

Πρόσφυγες κυνηγημένοι από τη δική τους πατρίδα, ζουν μέρες γεμάτες απερίγραπτη ταλαιπωρία σε μια χώρα που ζει το δικό της δράμα. Στην Ελλάδα όπου η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει χιλιάδες παιδιά της στην αυτοκτονία και εκατοντάδες χιλιάδες στην αναζήτηση ενός καλύ-

τερου αύριο σε χώρες μακρινές και ονειρεμένες που δένει και το άσμα. Είναι πραγματικά θλιβερό να περνάνε οι μόνες, τα χρόνια, οι δεκαετίες και μόνο τα πρόσωπα να αλλάζουν στην πολιτική ζωή της χώρας. Οι πολιτικές νοοτροπίες οι ίδιες, οι στόχοι των εκπροσώπων μας στη Βουλή ξεκάθαρα κομματικοί. Πρώτα το κόμμα και μετά η πατρίδα. Η προχειρότητα και η ανικανότητα έχουν βρει μόνιμο καταφύγιο στο χώρο όπου υποτίθεται προασπίζεται το κοινό συμφέρον.

Κυβερνήσεις έρχονται και πάνε και όλες μάς μπουχτίζουν με υποσχέσεις για καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, απλούστευση και εξορθολογισμό του νομικού αλλά και του φορολογικού συστήματος, βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος. Και αντί να υλοποιούν τις υποσχέσεις τους, βιώνουμε μια συνεχώς αυξανόμενη γραφειοκρατία, ένα πολυπλοκότερο νομικό και φορολογικό σύστημα (να σημειώσω ότι σε δύο περίπου χρόνια ψηφίστηκαν 5 φορολογικά νομοσχέδια!!!) και ένα επενδυτικό περιβάλλον που μοιάζει με κυλιόμενη άμμο τρομάζοντας τον όποιο υποψήφιο επενδυτή, τρέποντάς τον σε φυγή.

Την ίδια ώρα ο συνδικαλισμός στην Ελλάδα φαίνεται ότι δεν έχει αντιληφθεί το τι συμβαίνει στην χώρα και υποκινούμενος –τις περισσότερες φορές από αντιπολιτευτικά κόμματα– υιοθετεί πρακτικές που όχι μόνο δεν αποφέρουν θετικά αποτελέσματα αλλά απεναντίας δημιουργούν περισσότερα προβλήματα για τα

μέλη των εργατικών ενώσεων. Βέβαια δεν είναι μόνο οι πολιτικοί που ευθύνονται για τα δεινά της πατρίδας μας. Όπως έχω τονίσει πολλές φορές, ο λαός μας με τα πάμπολλα χαρίσματα, έχει και κάπι μειονεκτήματα που βάζουν φρένο σε κάθε προσπάθεια που οποία θα οδηγούσε στην ανάπτυξη. Είμαστε ένας λαός ανυπάκουος και ανοργάνωτος. Λατρεύουμε την προχειρότητα, δεχόμαστε με πολύ δυσκολία αλλαγές (αναφέρομαι ακόμα και σε θέματα τεχνολογίας), επιρρίπουμε τις ευθύνες για τα δεινά μας μόνο στους άλλους (εμείς δεν φταίμε σε τίποτα) και (νομίζουμε ότι) τα ξέρουμε όλα. Βέβαια! Ειδήμονες επί παντός επισποτού. Κάθε Ελληνας έχει δέκα λύσεις για κάθε πρόβλημα τρίτου αλλά καμιά για τα δικά του προβλήματα. Αρνούμαστε, με άλλα λόγια, να δούμε και να αντιμετωπίσουμε τα δικά μας στραβά και ανάποδά.

Η πατρίδα μας είναι λαβωμένη, «αιμορραγεί», και εμείς αρνιόμαστε να κουνήσουμε το δακτυλάκι μας για να τη σώσουμε. Περιμένουμε την πατρίδα να μας σώσει!

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να περνάτε καλά. Αν το βρίσκετε δύσκολο, πρέπει να φιλοσοφήσετε λίγο τη ζωή. Βάλτε στην άκρη τις πίκρες της. Μην αφήνετε πις απογοτεύσεις να σας κυριεύουν. Υπάρχουν και χειρότερα. Η ευτυχία είναι τέχνη που δυστυχώς δύσκολα διδάσκεται.

georgemessaris@gmail.com
www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΩΑΚΗ – ΛΟΥΔΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

**Flowers
Of The Sea**
Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

TIMΗ \$25.00 ME ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020